

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203947
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619203947.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobkyne Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúp. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, P.O. BOX 205 proti žalovanej G. E., Y.. XX.XX.XXXX, L. E. K.W. X, G. Y. Q., občianke SR v konaní o zaplatenie 1 005,50 Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 1 005,50 Eur s prísl. **z a m i e t a .**
- II. Súd konanie čo do zaplatenia sumy 45,-Eur s prísl. **z a s t a v u j e .**
- III. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 04.09.2019 sa právny predchodca žalobkyne Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov: VÚB, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 1 005,50 Eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnila tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding a. s., IČO: 35 923 130 uzatvorila so žalovanou dňa 18.06.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanej celkovú sumu pôžičky 1 000,-Eur (schválená výška pôžičky). Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 28,17 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 690,20 Eur. Doteraz žalovaná z uvedenej zmluvy uhradila 180,85 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobkyňa dňa 26.11.2016 listom - predžalobnou upomienkou vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornila ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočnej poskytnutej lehote nedošlo, žalobkyňa dňa 19.01.2017 úver zosplatnila, o čom bola žalovaná informovaný listom zo dňa 24.01.2017 - Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaná doteraz dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1 005,50 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 1 184,49 Eur, kedy uhradila sumu 180,85 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí istina + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady = žalovaná suma, t. j. 1 184,49 Eur + 1,86 Eur - 180,85 Eur = 1 005,50 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 119,99 Eur, ktorú si žalobkyňa v tomto konaní neuplatňuje: zostatok - pokuta = žalovaná suma 1 125,49 Eur - 119,99 Eur = 1 005,50 Eur.

2. Okresný súd Lučenec vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 21Csp/106/2019-37 zo dňa 11.10.2019 v zmysle návrhu žalobkyne. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odpor v ktorom uviedla, že predmetná zmluva neobsahuje v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. náležitosti ako úroková sadzba spotrebiteľského úveru, odplata podľa osobitných predpisov, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. zmluva o úvere tieto náležitosti uvádza nesprávne. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že v zmluve o úvere je uvedená ročná úroková sadzba 25,55%, odplata vo výške 25,54% a RPMN vo výške 25,54%. Ročná úroková sadzba nemôže byť vyššia ako odplata, nakoľko úrok je súčasťou odplaty a tiež ročná úroková sadzba nemôže byť vyššia ako RPMN, nakoľko úrok je súčasťou RPMN. Ďalej uviedla, že podľa § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná dala do pozornosti rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 11C/368/2012 zo dňa 11.01.2013 ako aj rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrica sp.zn. 16Co/315/2012 zo dňa 20.12.2012. Uviedla, že pred podpisom zmluvy o úvere, v súvislosti s ktorou si žalobkyňa uplatňuje finančný nárok v tomto konaní, splatila svoje záväzky z predchádzajúcich úverov, preto jej právny predchodca žalobu posielal stále ponuky na nový úver, ktoré vždy odmietala. Keď sa jej pokazila chladnička, išla do predajne, kde prijala ponuku na splatenie tovaru na splátku, pretože potrebovala chladničku kúpiť. Žalovaná v období, kedy podpisovala zmluvu o úvere, už mala predchádzajúci úver v Poštovej banke, a. s., kde splácala 96,-Eur mesačne a už vtedy bývala na ubytovni v Lučenci, kde platí až doteraz mesačné úhrady vo výške od 95,-Eur do 135,-Eur a mala mesačné výdavky na mobilný telefón vo výške 7,-Eur. Na zmluve o úvere sú uvedené jej údaje ako priemerný čistý mesačný príjem 253,-Eur, mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték, lízingov) 80,-Eur a iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie) 30,-Eur. Žalovaná v súvislosti s uvedenými skutočnosťami a poskytnutým úverom poukazuje na zákon č. 129/2010 Z. z. a to § 7 posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, t.j. na odbornú starostlivosť veriteľa a to aj vo vzťahu k § 7 ods. 1 uvedeného zákona. Taktiež poukazuje na § 7 ods. 15 a 16 cit. zákona ako aj na § 4 ods. 2 cit. zákona. Žalovaná žiada, aby súd skúmal, či je uplatňovaný nárok žalobkyne v súlade so zákonom. Vzhľadom na charakter zmluvy o úvere bola žalobkyňa povinná pri uplatnení práva na zosplatenie zvoliť postup podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ. V zmysle uvedených ustanovení mohla využiť právo na zosplatenie najskôr v čase, keď bola žalovaná v omeškaní so splatnou splátkou minimálne tri mesiace. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s viacerými platbami, podľa prehľadu úhrad už k 20.08.2016, právny predchodca žalobkyne zaslal žalovanej predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016, v ktorej uvádza, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky za mesiac september 2016, bude Consumer Finance Holding, a. s. oprávnená úver zosplatiť. Následne došlo zo strany právneho predchodcu žalobkyne k zosplateniu, čo je zrejme z listiny označenej ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017, čo bolo žalovanej oznámené obyčajnou listovou zásielkou, aj keď tam žalobkyňa navrhuje splatenie dlhu v mesačných splátkach. Žalovanej uvedené oznámenie nebolo doručené. Žalovaná sa teda prvýkrát omeškala s nezaplacením splátky splatnej v mesiaci august 2016 a právny predchodca pristúpil k zosplateniu dňa 19.01.2017, čo je uvedené v prehľade úhrad, a teda v čase, keď bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace. Pri zosplatení úveru postupom podľa § 565 OZ a aplikovaní ochranného ustanovenia § 53 ods. 9 OZ začína plynúť premlčacia doba nie odo dňa zosplatenia, ale v zmysle § 103 OZ odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Nakoľko sa žalovaná omeškala so zaplacením splátky splatnej v mesiaci august 2016 (splatnosť 20.08.2016), právny predchodca žalobkyne bol oprávnený počítať omeškanie od splátky za mesiac august 2016 a zrejme tak aj urobil, keďže listom zo dňa 26.11.2016 informoval žalovanú, že bude oprávnená úver zosplatiť. Na základe uvedeného začala plynúť žalobkyňi premlčacia doba dňa 21.08.2016. Žaloba bola podaná na súd 03.09.2019. Odchylné dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech sú neplatné (§ 52 ods. 2 OZ). V predmetnej veci začala plynúť premlčacia doba 21.08.2016 a uplynula 20.08.2019, čo vyplýva aj z vyššie uvedených skutočností, a preto je nárok žalobkyne premlčaný (žaloba podaná až 03.09.2019). Na základe uvedeného žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v rozsahu, v akom to vyplynie z vykonaného dokazovania. Pre prípad, ak bude žalovaná zaviazaná zaplatiť časť uplatňovanej sumy naraz, poukazuje na skutočnosť, že sa nachádza v ťaživej sociálnej situácii, ktorá jej neumožňuje zaplatiť celú požadovanú sumu naraz. V prípade, že žalovaná bude povinná zaplatiť žalobkyňi akúkoľvek sumu, je schopná ju splácať v primeraných mesačných splátkach po 15,-Eur. Zaplatenie celej sumy naraz by mohlo mať pre žalovanú negatívne ekonomické dôsledky, preto žiada, aby jej súd v takomto prípade povolil splátky, hospodárske záujmy žalobkyne by naopak povolením splátok neboli nijako vážne dotknuté.

3. Uznesením č. k. 21Csp/106/2019-67 zo dňa 05.02.2020 bol platobný rozkaz zrušený. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2020.

4. Žalobkyňa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v podaní zo dňa 20.02.2020 uviedla, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobkyňa vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedláčka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobkyňa si v tejto súvislosti dovoľuje odcitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 9 bod 9.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobkyňa má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobkyňa ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej, ktorú si sám určí. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 9. splátok evidoval úhradu necelých 5 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania so 6. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.09.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 9 bod 9.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatenie v prejednávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.12.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.12.2019. Nakoľko žalobkyňa podala žalobu na súd pred týmto dňom, jej nárok nie je premlčaný. Žalobkyňa musela v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobkyňa poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.09.2016. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaná podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikla po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplataeniu zameškaných splátok, žalobkyňa bola oprávnená úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplateniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade, ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobkyňa zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatiť úver skôr než 19.01.2017, nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.01.2017. Nad rámec uvedeného ešte uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.09.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.12.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Vo vzťahu k údajným neprijateľným zmluvným podmienkam žalobkyňa uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady

pre platnosť právneho úkonu. Žalovaná rovnako tak nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Pri podpise zmluvy bola riadne oboznámená s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinná platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporela a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej žalobkyňa poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaná bola klientom žalobkyne a občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený, pričom klient spĺňal štandardné rizikové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporela. O schopnosti žalovanej plniť svoj dlh svedčia aj jej riadne predpísané úhrady v dohodnutej výške po uzatvorení úverovej zmluvy. Žalovaná spočiatku svoj dlh riadne plnila, teda v čase podpisu zmluvy bola platobne schopná, pričom žalobkyňa nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohla mať vedomosť. Žalobkyňa taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala žalobkyňu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanej riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobkyňa posúdila a so žalovanou dohodla nové podmienky splácania. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa žiadala vyhovieť žalobe v zmysle žalobného petitu.

5. Podaním zo dňa 05.03.2020 predložil právny zástupca žalobkyne návrh na zmenu strany sporu na strane žalobkyne. Poukázal na to, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtka 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka č.: 26033/B ako postupníkom, bola pohľadávka žalobkyne ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkovi. Preto žiada, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania.

6. Uznesením č. k. 21Csp/106/2019-87 zo dňa 09.03.2020 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobkyne tak, že z konania vystúpila Všeobecná úverová banka, a. s. a vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.03.2020.

7. Žalobkyňa podaním zo dňa 11.06.2020 zaslala súdu vyjadrenie spolu s úpravou petitu žaloby. Uviedla, že zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Týmto odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. RPMN bola v úverovej zmluve vypočítaná podľa vzorca na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zverejneného v prílohe č. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z.. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 000,-Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 28,17 Eur. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 1 690,20 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 25,54% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplátou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1 500,-Eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015 predstavovala 32,03%. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 25,54% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia

vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 25,54% nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 13,51% a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.12.2015 vo výške 32,03 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017-74 zo dňa 25.01.2018 a tiež Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017-142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Na účely výpočtu výšky RPMN bola pri výške úveru 1 000,-Eur a dobe splácania 60 mesiacov zohľadnená výška dojednanej mesačnej úverovej splátky 28,17 Eur. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ bude musieť zaplatiť pri riadnom splácaní úveru predstavuje sumu 1 690,20 Eur, teda tak ako je uvedené v úverovej zmluve. Výška RPMN predstavuje 25,54%, tak ako je uvedená v úverovej zmluve. Žalobkyňa zároveň oznámila, že žalovaná po podaní žaloby vykonala úhrady v sume 30,-Eur platbami zo dňa 21.04.2020 v sume 15,-Eur a zo dňa 13.05.2020 v sume 15,-Eur. Z dôvodu čiastkovej platby berie preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,-Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhujeme konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravuje petit žaloby a navrhuje, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 973,64 Eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 003,64 Eur od 30.01.2017 do 21.04.2020, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 988,64 Eur od 22.04.2020 do 13.05.2020, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 973,64 Eur od 14.05.2020 do dňa zaplatenia,

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobkyňa svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním doručeným 09.07.2020. Zároveň zaslala súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úhrad žalovanej vo výške 15,-Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, nakoľko žalovaná vykonala ďalšiu úhradu v sume 15,-Eur a to platbou zo dňa 10.06.2020.

9. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že uznáva, že si zobrala pôžičku od Consumer Finance Holding v sume 1 000,-Eur, kedy ju aj čiastočne zaplatila. Predložila doklady o zaplatení sumy 60,-Eur. Zdôraznila, že spočiatku túto pôžičku riadne platila, ale už sa nevie vyjadriť koľko doteraz zaplatila. Potom ale onemocnela a tak už nemala dostatok finančných prostriedkov. V súčasnej dobe znovu začala platiť. Tiež uviedla, že žalobkyňa od nej pýta 1 300,-Eur, kedy nie je jej zrejme, z akého dôvodu.

10. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, notárskou zápisnicou, opisom rozdelenia majetku a záväzkov, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou, doručenkou, odporom žalovanej, vyjadrením žalobcu, identifikáciou, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, žiadosťou o postúpenie a prevod, interaktívnou kalkulačkou, vyjadrením žalobcu, dohodou o uznaní dlhu, doručenkami, vyjadrením žalobcu a vyjadrením žalobcu - čiastočným späťvzatím.

11. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 18.03.2016 uzavrel právny predchodca žalobkyne Consumer Finance Holding a. s. so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá celková suma pôžičky 1 000,-Eur, pričom išlo o typ pôžičky označený ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v 60 mesačných splátkach po 28,17 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 690,20 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci. Úver bol poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 25,55%, RPMN 25,54% a priemernej hodnote RPMN 32,03%. V zmysle zmluvy mala konečná splatnosť nastať 20.03.2021. Spôsob splácania bol dojednaný poštovou poukážkou.

12. Z listu - predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že v dôsledku omeškania žalovanej so splácaním pôžičky bola žalovaná vyzvaná právnym predchodcom žalobkyne k úhrade dlhu pod ťarchou vyhlásenia splatnosti celého úveru v prípade, že žalovaná svoj dlh neuhradí do 05.01.2017. Táto výzva

bola žalovanej doručená 08.12.2016. Nakoľko žalovaná nedoplatky na splátkach neuhradila, právny predchodca žalobkyne dňa 24.01.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

13. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. V posudzovanej právnej veci bola pohľadávka, ktorá je predmetom sporu postúpená z veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1. IČO: 31 320 155, ktorý bol právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 na žalobkyňu Intrum Slovakia, s. r. o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, kedy súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne uznesením č. k. 21Csp/106/2019-87 zo dňa 09.03.2020, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.03.2020, takže žalobkyňa je aktívne legitimovaná v tomto konaní.

16. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov ku dňu uzavretia zmluvy 18.03.2016.

17. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 122 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

25. Právny vzťah strán sporu z titulu zmluvy o úvere zo dňa 18.03.2016 je ako absolútny obchod obchodnoprávny, ale dochádza aj k jeho spravovaniu ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu zo dňa 18.03.2016. Spotrebiteľský

charakter zmluvného vzťahu je daný tým, že právny predchodca žalobcu tu vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľka, pretože úver nebol použitý na výkon zamestnania, povolania ani podnikania. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitou anomáliou medzi právnymi poriadkami, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na právny úkon má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy zásadne medzi obchodníkmi, ak Občiansky zákonník ako kódex Občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. V prípade dualistickej právnej úpravy súkromného práva sa na spotrebiteľský právny vzťah použije Obchodný zákonník, ak by sa aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky postavenie spotrebiteľa zhoršilo, oproti právnej úprave občianskoprávnej.

26. Žalovaná podaním zo dňa 03.02.2020 namietala premlčanie nároku žalobkyne a uviedla, že sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej v mesiaci august 2016, ktorú mala zaplatiť 20.08.2016 a z týchto dôvodov v zmysle § 103 OZ sa pre nesplnenie tejto splátky stal zročným celý dlh (§ 565). Z uvedených dôvodov preto argumentovala, že začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky.

27. Podľa § 100 ods. 1, veta prvá a tretia. Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Zásada hospodárnosti viedla súd k tomu, aby prednostne posúdil, či je právo premlčané vzhľadom na to, že v prípade premlčania takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

28. Premlčaním (praescriptio) sa rozumie kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktoré po márnom uplynutí tohto času nemožno oprávnenému súdne priznať. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán; jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania. Nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka), začala plynúť premlčacia lehota odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka). Podľa § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka môže veriteľ právo na vyhlásenie mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru pre nesplnenie niektorej splátky využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

29. Právny predchodca žalobkyne postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj čl. 9 bodu 9.2 zmluvných podmienok a vyhlásil úver za predčasne splatný oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017. Tomuto vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru predchádzala výzva na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 26.11.2016, kedy žalovaná bola vyzvaná, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade dlhu, veriteľ bude mať oprávnenie úver zosplatiť. Táto výzva na zaplatenie bola žalovanej doručená 18.12.2016 do vlastných rúk (č. l. 25).

30. V prejednávanej veci súd vychádza z prehľadu splátok a úhrad č. l. 12, kedy zistil, že žalovaná, ktorá mala v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere splácať úver splátkami vo výške 28,17 Eur a to vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc od 20.04.2016, tak riadne zaplatila splátky splatné 20.04.2016, 20.05.2016, 20.06.2016 a 20.07.2016. Predtým ešte zaplatila akontáciu 23,28 Eur splatnú 18.03. Počnúc od augusta 2016 už žalovaná nevykonávala riadne úhrady, platila iba občas menšie sumy (napr. v septembri 4,89 Eur, v novembri 10 Eur, januári 5 Eur a pod.), a preto je zrejmé, že splátka, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu, bola splátka splatná 20.08.2016.

31. V prejednávanom spore je potrebné za účelom správneho určenia počiatku plynutia premlčacej doby aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu v § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo bolo nesporné. Premlčacia doba na zaplatenie práva začala veriteľovi v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, teda splátky splatnej za mesiac august 2016, ktorá mala byť zaplatená do 20.08.2016, odkedy začala plynúť i všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 20.08.2019. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé,

že žalovaná úver nesplácala v dohodnutých lehotách pravidelne. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalobcu v priebehu plynutia premlčacej doby nemá na jej plynutie žiadny vplyv (§ 101 Občianskeho zákonníka). Počiatok plynutia premlčacej doby je určený vždy kogentne, či už v ustanovení § 101 Občianskeho zákonníka alebo v jeho § 103. Premlčacia doba v trvaní troch rokov je dostatočne dlhá pre to, aby veriteľ uplatnil svoje právo žalobou aj v prípade dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca doručil žalobu Okresnému súdu Lučenec dňa 04.09.2019, teda po uplynutí zákonom danej premlčacej doby. Občianskeho zákonníka, resp. § 103 OZ.

32. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že sa žalovaná dostala do omeškania so splátkou splatnou 20. 09. 2016, nie je na takéto tvrdenie daný žiaden dôkaz ani logický dôvod, keďže žalovaná nezaplatila už splátku splatnú v auguste a od tej doby za niektorý mesiac buď neplatila vôbec, alebo zaplatila len nepatrnú sumu. Dochádza tak k naplneniu znenia § 103, druhá veta OZ, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Zročnosť celého dlhu teda vyvolala splátka splatná 20.09.2016. Mylný je aj výklad žalobcu, že k zročnosti dlhu dochádza po uplynutí ďalších troch mesiacov, teda až 20.12.2019, pretože k právo veriteľa žiadať dlžníka - spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky nastáva zo splnenia kumulatívnej zákonnej podmienky § 53 ods. 9 OZ (ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené a do splatnosti ďalšej splátky) a § 53 ods. 9 OZ z oddialenia výkonu tohto práva veriteľa o 3 mesiace (teda v čase, keď bol dlžník v omeškani) a súčasného pozitívneho konania smerujúceho k včasnému (nie menej ako 15 dní) upozorneniu na uplatnenie svojho práva.

33. Čo sa týka úrokov z omeškania ako akcesorického nároku na príslušenstvo k hlavnému záväzku podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania. Súd poukazuje na právny názor, ktorý vyslovil Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 16Co 414/2017 zo dňa 13.09.2018, v ktorom Krajský súd konštatuje, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka a to z toho dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky (tak, ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatenie podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú splatné). Súd poukazuje tiež na právny názor Krajského súdu banská Bystrica, ktorý vyslovil v rozsudku č. k. 11Co 211/2019-112.

34. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

35. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

36. Žalobkyňa vzala žalobu v časti o zaplatenie sumy 45,-Eur späť, a to podaním zo dňa 11.06.2020 (č. I. 110 z opaku) sumu 30,-Eur s prísl. a podaním zo dňa 09.07.2020 (č. I. 119) sumu 15,-Eur s prísl., a preto súd konanie v tejto časti zastavil.

37. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. V prejednanej veci mala úspech žalovaná, avšak len s prihliadnutím na premlčanie pohľadávky, preto súd vyslovil, že žalovaná nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Filákovská cesta 287, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.